

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 7C/14/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2716200184
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2017:2716200184.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudkyňou JUDr. Vladimírou Slobodovou v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, 810 00 Bratislava proti žalovanému: E. P., X.. XX.XX.XXXX, L. Z. XXXX/XX, XXX XX P., o zaplatenie 259,63 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 169 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 169 eur od 28.1.2013 do zaplatenia, a to do 15. dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

Súd priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov konania 30 %.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca (Consumer Finance Holding, a.s.) sa žalobou doručenu súdu dňa 18.01.2016 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 309,87 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 28.01.2013 do zaplatenia z titulu nesplatenia pôžičky poskytnutej na základe zmluvy o pôžičke č. 1114272762 zo dňa 15.11.2011 a náhradu trov konania.

2. Právny zástupca žalobcu sa z pojednávania ospravedlnil, súhlasil konať a rozhodnúť v jeho neprítomnosti. Žalovaný nebol na pojednávaní prítomný, svoju neúčast' neospravedlnil, nežiadal odročit' termín pojednávania, predvolanie na pojednávanie mu bolo riadne doručené.

3. Súd v zmysle § 180 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) konal v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu a žalovaného, nakoľko tí neboli na pojednávaní prítomní.

4. Súd vykonal dokazovanie Zmluvou o pôžičke zo dňa 15.11.2011, podmienkami k zmluve o pôžičke, predžalobnou upomienkou zo dňa 19.01.2013, prehľadom splátok a úhrad, čiastočným späťvzatím zo dňa 29.02.2016, písomným vyjadrením žalobcu zo dňa 06.06.2016, ako aj ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav vecí:

5. Právny predchodca žalobcu pod obchodným menom Consumer Finance Holding, a.s. uzatvoril so žalovaným ako fyzickou osobou dňa 15.11.2011 Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. poskytla žalovanému pôžičku vo výške 389,00 eur. Medzi účastníkmi zmluvy boli dohodnuté pravidelné mesačné splátky po 20,00 eur v počte 25 a celkové náklady spotrebiteľa 111,00 eur. Zmluvné strany si ďalej dohodli RPMN vo výške 27,30 %, ročnú úrokovú sadzbu 27,30 %, konečnú splatnosť: 12/2013. Z obsahu zmluvy mal súd preukázané, že výška mesačnej splátky je určená sumou 20,00 eur, čiže nie je presne špecifikovaná v zmysle § 9

ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zák. č. 129/2010 Z. z.“) účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy (15.11.2011). Zmluvou sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému peňažné prostriedky do určitej výšky a ten sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť, zaplatiť celkovo 500,00 eur a splniť ostatné povinnosti podľa predmetnej zmluvy.

6. Súd uznesením č. k. 7C/14/2016 - 31 zo dňa 23.06.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 22.07.2016 zastavil konanie v časti istiny vo výške 50,24 eur s príslušným úrokom z omeškania a zároveň pripustil zmenu petitu tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 259,63 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 28.01.2013 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

7. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 31.08.2016 postúpil postupca Consumer Finance Holding, a.s. pohľadávku na žalobcu.

8. Z obsahu predloženého prehľadu splátok a úhrad súd zistil, že žalovaný celkovo uhradil 220,00 eur.

9. V rámci podmienok k zmluve o pôžičke si zmluvné strany dohodli splácať splátky vždy do 20. dňa v mesiaci. Nakoľko z obsahu podmienok k zmluve o pôžičke sa súdu nepodarilo zistiť, na akom právnom prežime (Obchodný zákonník alebo Občiansky zákonník) sa zmluvné strany dohodli, súd vychádzal zo všeobecnej praxe iných žalôb pôvodného žalobcu prejednávaných na tunajšom súde, kde uvádza potrebu aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka na uzatvorenú zmluvu.

10. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy (15.11.2011), záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

11. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy (15.11.2011), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

12. Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy (15.11.2011), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

13. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z. účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy (15.11.2011), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

14. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zák. č. 129/2010 Z. z. účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy (15.11.2011), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

15. Ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. predstavujú špeciálny predpis k úprave úverových zmlúv. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere predstavujú osobitný zmluvný typ záväzku upravený osobitným zák. č. 129/2010 Z. z., ktorý osobitne ustanovuje náležitosti zmluvy a v ostatných náležitostiach odkazuje na úpravu ustanovení Občianskeho zákonníka (odkazy pod 2/, 6/, 7/, 9/ 11/, ktoré sa týkajú náležitosti obsahu zmluvy podľa § 43 Občianskeho zákonníka, odstúpenie od zmluvy podľa § 48 Občianskeho zákonníka, úpravu vád podľa § 499 Občianskeho zákonníka a pod.) a je určitou formou spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 Občianskeho zákonníka.

16. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy (15.11.2011), dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

17. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy (15.11.2011), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

18. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, tá mu bola riadne doručená dňa 08.03.2016.

19. Predmetom sporu je zaplatenie sumy 259,63 eur s príslušenstvom z titulu nesplatenia pôžičky poskytnutej na základe zmluvy.

20. Z vykonaného dokazovania a zisteného stavu veci súd vyvodil záver, že žaloba bola podaná dôvodne len v časti. Po oboznámení sa so skutkovými okolnosťami prejednávanej veci, obsahom zmluvy o pôžičke, obchodnými podmienkami, súd tieto vyhodnotil vo vzájomných súvislostiach a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Podstatné pre rozhodnutie v preukázaných skutkových okolnostiach s ohľadom na uvedené právne predpisy boli najmä nasledovné úvahy. Na základe písomnej zmluvy o pôžičke právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému pôžičku vo výške 389,00 eur. Medzi účastníkmi zmluvy boli dohodnuté pravidelné mesačné splátky v sume 20,00 eur splatné vždy k 20. dňu v mesiaci, celková suma pôžičky na splatenie v sume 500,00 eur, počet mesačných splátok: 25, RPMN vo výške 27,30 %, ročná úroková sadzba vo výške 27,30 %. Žalovaný neplatil splátky riadne a včas, celkovo uhradil sumu vo výške 220,00 eur.

21. Z obsahu predmetnej zmluvy si súd ustálil, že v nej nebol v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z. jasne a určite vymedzený počet a termíny splátok úrokov a iných poplatkov. Bola uvedená len výška mesačnej splátky. Takýmto postupom sa obchádzali jednotlivé ustanovenia zák. č. 129/2010 Z. z. a to základné náležitosti zmluvy stanovené v § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z. podľa ktorých zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Zákom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru nie je svojvoľné, ale predstavujú prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Pokiaľ pod poplatky nie je možné zahrnúť úrok a s ohľadom na to, že úroky sú splatné so splatnosťou jednotlivej splátky, úroky možno požadovať do zaplatenia a to aj predčasného, je úplne vylúčené, aby suma celkových úrokov bola pojatá priamo do mesačnej splátky. Nakoľko v zmluve nebola splnená základná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z., podľa ktorých zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, teda rozčlenením jednotlivých čiastok, nie len výšku splátok, je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. Pokiaľ je jednou z podmienok platnosti úverovej zmluvy aj uvedenie presnej špecifikácie, z čoho mesačná splátka pozostáva, je povinnosťou to v zmluve uviesť, hoci by mala zmluva i o dve či tri strany viac. Každý dlžník ako spotrebiteľ má právo mať vedomosť, aká suma zo splátky bude pripadať na istinu, aká na úroky.

22. Súd odčítaním zaplatenej sumy vo výške 220,00 eur od poskytnutej pôžičky vo výške 389,00 eur zistil, že žalovaný doposiaľ neuhradil istinu vo výške 169,00 eur. Nakoľko na úver je potrebné obligatórne prihliadať ako na bezúročný a bez poplatkov a žalovaný preukázateľne neuhradil z poskytnutej pôžičky sumu 169,00 eur (389 eur - 220 eur), tak uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi práve sumu vo výške 169,00 eur spolu so správne vyčísleným zákonným úrokom z omeškania ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Vo zvyšku súd žalobu zamietol.

23. Zákom č. 150/2004 Z. z. účinným od 01.04.2004 boli do Občianskeho zákonníka implementované smernice Európskych spoločenstiev a Európskej únie: 1. Smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29 34); 2. Smernica Európskeho parlamentu a Rady č. 94/47/ES z 26. októbra 1994 o kúpe práva na sezónne užívanie nehnuteľností (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 280, 29/10/1994, str. 83 87); 3. Smernica Európskeho parlamentu a Rady č. 1999/44/ES z 25. mája 1999 o určitých aspektoch predaja spotrebného tovaru a súvisiacich zárukách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 171, 7/7/1999, str. 12 16). Do Občianskeho zákonníka bola vložená piata hlava, ktorá upravuje otázku spotrebiteľských zmlúv, či práva a povinnosti spotrebiteľov, dodávateľov.

24. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy (15.11.2011), neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

25. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy (15.11.2011), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

26. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy (15.11.2011), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak

tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

27. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy (15.11.2011), neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

28. Citované ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka vychádza z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a oproti spotrebiteľovi so znalosťou ponúkaného tovaru a služieb, čo zodpovedá poctivému prístupu v podnikaní. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

29. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy (15.11.2011), zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

30. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy (15.11.2011), každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

31. Podľa § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy (15.11.2011), predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

32. Ďalej je potrebné uviesť, že po oboznámení sa z obsahom obchodných podmienok pre pôžičku, ktoré sú súčasťou zmluvy súd zistil, že obchodné podmienky sú na predtlačenom formulári. Súd v rámci výkladu (aplikácie) noriem občianskeho práva, musí vyhodnotiť medze aplikácie zásady zmluvnej voľnosti (§ 2 ods. 3 Občianskeho zákonníka) vo svetle princípu proporcionality (čl. 1 Ústavy SR) a povinnosti súdu dbať na to, aby sa práva nezneužívali základné princípy CSP). V týchto intenciách, a o to viac v prípadoch, keď je zmluvná voľnosť niektorého z účastníkov zmluvného vzťahu (spotrebiteľa) obmedzená, keďže žiadnym spôsobom nemôže ovplyvňovať obsah zmluvných dojednaní, musí zväžiť proporcionalitu každého jednotlivého zmluvného ustanovenia a vyvodiť z neho primerané následky. Ani legitímne očakávania žalobcu nemôže byť prekážkou v deklarovaní niektorého zo zmluvných dojednaní ako neplatného, a to najmä v prípadoch, keď tieto ustanovenia sám v zmluve a zmluvných podmienkach formuloval.

33. V komplexe vysloveného právneho názoru súdu a s prihliadnutím k výkladu priaznivejšieho pre spotrebiteľa (§ 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka) súd dospel k záveru, že žaloba je podaná dôvodne len v časti doposiaľ nesplatennej časti pôžičky. Súd pri svojom rozhodnutí vychádzal i zo Smernice rady 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, kde v čl. 3 ods. 2 sa nepovažuje podmienka za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ nebol preto schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

34. Súd sa záverom vypořiadal s rozsudkom Súdneho dvora - tretia komora z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15, na ktorý poukazoval žalobca v rámci argumentácie na dôvodnosť uplatnenej žaloby v celom rozsahu. Súd sa nestotožňuje s tým, že v prípade amortizácie istiny má spotrebiteľ právo vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, ktorá uvádza splátky a rozpis každej splátky. Súd zastáva názor, že takáto amortizačná tabuľka by mala byť neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy, aby bola spotrebiteľovi k dispozícii už na začiatku vzniku zmluvného vzťahu (resp. už pred uzavretím zmluvy). Tu súd odkazuje hlavne na bod 42 rozsudku Súdneho dvora vo veci C-42/15.

35. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

36. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

37. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

38. Podľa § 263 ods. 1 CSP, ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

39. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z § 255 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a čiastočne úspešnému žalobcovi v konaní priznal náhradu trov konania vo výške 30 %. K takémuto percentuálnemu úspechu súd dospel nasledovným výpočtom: žalobca žiadal zaplatiť 259,63 eur, súd mu priznal sumu 169,00 eur. Teda úspech žalobcu bol 65 % ($169 \times 100/259,63$), úspech žalovaného bol 35 % ($100 - 65$) a čistý úspech žalobcu bol 30 % ($65 - 35 = 30$ %).

40. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne o výške náhrady trov konania.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 zák. č. 233/1995 Z. z. v spojení s § 48 zák. č. 233/1995 Z. z.).